

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

“Ir Petras išli-
pęs iš laivelio, ė-
jo viršum van-
dens, kad ateitų
pas Jėzų. Bet,
pamatęs vėjo
smarkumą, išsi-
gando ir, pradė-
jęs skęsti, sušu-
ko, sakydamas:
Viešpatie, gelbėk
mane! Jėzus, to-
lydžio ištiesęs
ranką nutvėrė jį
ir tarė: Žmogau
menko tikėjimo,
kam abejojai?”
(Mato 14, 29-32)

III SEKMADIENIS PO VELYKŲ

EVANGELIJA

Jono 16, 16—22

LEKCIJA

1 Pe.ro 2, 11—19

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniais: Dar valandėlė, ir jūs nebematysite manęs ir vėl valandėlė, ir matysite mane, nes aš einu pas Tėvą. Tuomet kai kurie iš jo mokytinių kalbėjosi tarp savęs: Kas tai yra, ką jis mums sako: Dar valandėlė, ir nebematysite manęs; ir vėl valandėlė, ir matysite mane; ir: Aš einu pas Tėvą? Taigi, jie klausinėjosi: Ką tai reiškia, ką jis sako: Valandėlė? Mes nežinome, apie ką jis kalba. Jėzus suprato, kad jie norėjo jį klausyti, ir jiems tarė: Jūs klausinėjate vienas kitą apie tai, kad aš jums pasakiau: Valandėlė, ir nebematysite manęs, ir vėl valandėlė, ir matysite mane. Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums, jūs verksite ir raudosite, pasaulis gi džiaugsis. Jūs būsite nuliūdę, bet jūsų nuliūdimas pavirs džiaugsmu. Moteriškė gimdydama turi nuliūdimo, nes jos valanda atėjo. Pagirdžius gi kūdikį, jau nebeat-simena suspaudimo dėl džiaugsmo, kad gimė pasauliui žmogaus. Taip ir jūs dabar, tiesa, turite nuliūdi-mo; bet aš vėl jus matysiu; tuo-

MYLIMIAUSIEJI, aš mal-dauju jus, susilaikykite, kaipo ateiviai ir keleiviai, nuo kūniškų geidulių, kurie kovo-ja prieš sielą. Tebūnie jūsų pasi-elgmas tarp pagonių geras, kad ir ten, kame jie neteisčiai apkalbi-nėja jus, lyg piktadarius, pažintų jus iš gerų darbų ir garbintų Die-vą aplankymo dieną. — Taigi, pa-siduokite kiekvienai žmonių tvar-kai dėl Dievo: ar tai karaliui kai-po valdovui, ar tai vadams kaipo jo siųstiems atkeršyti piktada-riams ir pagirti gerųjų. Nes ta yra Dievo valia, kad gera daryda-mi priverstumėte nutilti neišma-nančiųjų žmonių nežinojimą, kaip laisvieji ne kaip tie, kurie daro iš laisvės piktenybei daugalą, bet kaip Dievo tarnai. Visus gerbkite, mylėkite brolius, Dievo bijokite, gerbkite karalių. — Jūs, vergai, būkite pasidavę visa baime valdo-vams ne tik geriems ir romiems, bet ir nepakenčiamiems. Nes tai yra malonė Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

met jūsų širdis džiaugsis, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų neatims.

Malda

Brangusis Kristau, Tau dėkoju
Nuožirdžiai už brangias aukas.
Palaimink šią dieną rytojų,
Sustiprink silpnas jėgas.

Man teikis Viešpatie padėti
Sunkiuos gyvenimo varguos,
Kovoj prieš piktą duok laimėti.
Juk Tu toks geras, toks brangus.

Juozas V. Rauba.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC.

Tėvų Marijonų Bendradarbiai

Bendradarbių Nuopelniai

D IDELIUS kilnius darbus galima padaryti vien didelėmis pastangomis. Tai lygiai liečia dvasios pažangos sritį ir išorės visuomeninius arba socialius darbus. Tokie visuomeniniai darbai k. a. katalikiška spauda, laikraščiai, knygos, mokyklos, švietimas, įvairūs labdaros darbai ir tam panašūs, pareikalauja nemažai dvasios susikaupimo ir fizinių pastangų. Jie yra visų matomi. Lengva juos įvertinti.

Marijonų Kongregacijos Bendradarbiai prisideda prie abiejų darbo rūšių: savo savitarpe malda prašo gyviems ir mirusiems Dievo malonių, savo darbu, žodžiu, patarnavimu, pinigine auka paremia Vienuolijos socialius darbus. Tuo būdu T.T. Marijonų Bendradarbiai pasidaro visų Vienuolijos visuomeninių darbų paskatintojai, palaikytojai. Ir suprantama kodėl! Visuomeniniai darbai eina lietuvių visuomenės gerovei. Juo daugiau yra tam darbui pagelbininkų, juo lengviau padaryti didesnių ir naudingesnių darbų visuomenės labui.

Ką Davė Bendradarbiai?

T. T. Marijonų Bendradarbiai, sutartinai veikdami su Marijonų Vienuolija, lietuvių visuomenei davė: Marianopolio High School ir Kolegiją, Marian Hills Kunigų Seminariją ir Apaštalinę Mokyklą, praplėtė savaitraščių "Laivą" po visą Ameriką, duodami progos tautiečiams giliau įžvelgti į tikė-

jimo tiesas; jie padėjo vienintėliui katalikiškam lietuvių dienraščiui Amerikoje "Draugui" skleisti Bažnyčios mintimi įvairius mokslus, žinias, apginti katalikų tvirtoves: mokyklas ir Bažnyčią bei Kristaus paskelbtąjį mokslą prieš netikinčių įžulius puoimus. Tad T. T. Marijonų Bendradarbiai lietuvių visuomenei Amerikoje nusi-pelnė padėkos.

Ką Bendradarbiai Gauna?

Bendrame darbe dalinamasi bendruoju turtu. Vienuoliai daugiausiai rūpinasi dvasine savo ir kitų pažanga; jie daug meldžiasi ir už save ir už tuos, kurie jiems padeda kilniųjų tikslų siekti — už geradarius, už Bendradarbius. Visi T. T. Marijonų Bendradarbiai gauna savo organą "Laivą" nemokamai. Bendradarbių metinis mokestis \$3.00. Du dcleriai eina į "Laivo" leidimo fondą, o trečiasis į Bendradarbių Fondą. Jei metų bėgyje miršta Marijonų Bendradarbis, Marijonų Vienuolyne už mirusį atlaikomos dvejios Mišios dovanai. Be to, visi Bendradarbiai sukalba po 1 Ražančiaus dalį už mirusį. Amžinieji duoda \$50.00 auką, o Garbės Bendradarbiai — \$100.00.

Žinant gi, jog T. T. Marijonų Bendradarbių yra į 3,000, tai pilnai galima tikėtis susilaukti po mirties jų visų dvasinės sau paramos. Du ar trys tūkstančiai sukalbėtų Ražančių yra milžiniška parama mirusio sielai. Juk šv. Bažnyčia yra apdovanojusi gausiais

atlaisdais Ražančiaus malda. Visuotini — jei kas sukalba Ražančiaus dalį bažnyčioje. Todėl galime suprasti, todėl įstojusieji į T. T. Marijonų Bendradarbių eiles, uoliai laikosi narystės, ypač kad už savo auką gauna kas savaitė turiningą, gražų pilną dvasinių pamokymų “Kristaus Karaliaus Laivą”.

Šių metų ypatingi Marijonų Bendradarbių darbai yra: padėti Marijonams rasti naujų darbininkų į Kristaus darbą, padėti auklėti ir mokyti klierikus, padėti Mariazapoľio Kolegijai; praplacinti pažįstamų tarpe Marijonų leidžiamus laikraščius “Draugą”, “Laivą” bei knygas, surasti būdus daugiau lietuvių įtraukti į naudingą Bendradarbių darbą.

Bendradarbių darbais ir jų pasiaukojimo dvasia galima vien pasidžiaugti. Ir jie patys susirinkimus turi didelę paguodą iš padėtų pastangų ir aukų. Tas visa nežūva. Auka ir pasišventimas gimdo didvyrių darbus, nors jie būtų negarsūs, tylūs.

Linkėtina visiems lietuviams susipažinti su T. T. Marijonų Bendradarbių veikla ir jų sumanymais.

Mes Alkstame Dievo

Sunku rasti patenkintą žmogų: visados jis ko nors trokšta, geidžia ir ilgis. Galėtum šitą žmogaus ilgęsi pavadinti laimės troškimu. Kiekvienas žmogaus žingsnis, žvilgsnis ir darbas kreipiamas tikros ar įsivaizduotos laimės link. Apimkite dvasios žvilgsniu visą plušančią žmoniją, visą ver-

dančių gyvenimą, klauskite patį pirmaį.

— Kam vargsti, kam triūsi, kam kankiniesi?

— Kad būtų šviesesnis rytojus, — jis atsakys.

Tai visa žmonija atsakė jo lūpomis. Revoliucijos, karai žmogūdystės, nusikaltimai ir nuodėmės — viskas vyksta ir vykdoma laimės vardu. Pasiaukojimas, savęs išsižadėjimas, didvyriškiausi žygiai, visi geri darbai — visa daroma laimei pasiekti. Įgimtas laimės troškimas toks didelis, kad, vieną dieną jam išnykus, sustotų judėjęs, sustingtų, bet koks žmogiškasis gyvenimas.

Ir kiek skaudžių užsivylimų, laimės besiekiant! Ašarų, susigraužimo ir net savizudybių! Gali atrodyti nesąmonė, bet taip yra: laimės troškimas dažnai neša nelaimės. Žmogus vis dažniau ir dažniau užmiršta kame slypi tikroji laimė. Jis ieško jos išoriniame pasaulyje, kuris, būdamas nei laimė, nei nelaimė, žmogaus troškulio patenkinti negali. Jis laukia jos iš kitų žmonių, kurie patys, neturėdami laimės ir tik jos ieškodami, negali jos ir kitam duoti. Žmogus užmiršta, kad jis jieško pilnutinės laimės, kurios netobuli tvariniai negali duoti. Užmirštame, kad mes alkstame Dievo, kuris vienas tegali nuraminti mūsų alkį. Iš pažiūros laimingiausieji žmonės prisipažins nebuvę laimingi. Didysis vokiečių rašytojas Goethe, iš visų pusių apsuptas garbės ir ištaigingo gyvenimo, pasisakė tik keletą valandų buvęs laimingas — tai buvę valandos rašytojo vienybės su Dievu.

Kas laimi savo gyvybę, praras ją, ir kas dėl manęs prapuldytų savo gyvybę, atras ją. Mato 10, 39.

KAIP MEKSIKOS KATALIKAI GINA TIKĖJIMĄ

KAIP patys katalikai gina savo teises, rodo šitas pavyzdys. Tai buvo Orizovoje. Iš vieno namų, kur buvo laikomos šv. Mišios, išėjo maža mergytė. Policija, kuri nujautė, kas viduje vyksta, ėmė ją sekti. Mergytė ėmė bėgti, ir policininkas ją nušovė.

Žinia apie tai greit pasklido po miestą. Ėmė rinktis žmonės. Susidariusi minia pasileido bažnyčios link, išvertė duris, ėmė skambinti varpais.

Policija telegrafu pranešė Meksikos miestui SOS signalą; apie tai žinia pasklido po visą Vera Cruzo valstybę, katalikai visur ėmė užiminėti uždarytąsias bažnyčias. Meksikos prezidentas turėjo geruoju su tuo sutikti, nes kaip tik tuo metu jis buvo paskelbęs dekretus apie naftos šaltinių konfliktavimą ir suėjęs į konfliktą su Anglija ir Jungt. Valstybėmis; jis nebedrįso tokiu momentu provokuoti naują vidurinę revoliuciją.

Tokiu būdu tikintieji laimėjo: Vera Cruzo vyskupas grįžo į savo rūmus, kunigai išėjo iš savo slėpykų.

Tose Meksikos vietose, kur lankosi daugiau turistų, tikėjimo laisvė pakenčiama. Pasakoja vienas laikraštininkas matęs kunigą, apsirėngusį juodais drabužiais, beinanti gatvė. Meksikos mieste buvęs liudininku studentų procesijos į Gvadelpės Dievo Motinos šventovę.

Vera Cruzo miesto administracija yra antireliginė. Viena bažnyčia paversta biblioteka, kurioje stovinėja keletas žmonių, varty-

dami iliustruotus žurnalus. Bet užtat antroji bažnyčia buvo perpildyta žmonių. Tiesa, jos papuošalai buvo labai kuklūs ir net skurdūs; puošniųjų statulų nebebuvo matyti. Bet užtat prieš altorius klūpojo ir meldėsi ne tik moterys, bet ir gausiai jaunų vyrų.

Bet apskritai kova su tikėjimu dar tebeina. Pažymėsime, kad kunigų skaičių kiekvienoje federalinėje valstybėje nustato gubernatorius. Jungtinėse Valstybėse ir Europoje normaliai vienam kunigui tenka 800 tikinčiųjų. Meksikoje kiekvienam kunigui negali tekti mažiau kaip 1,000 tikinčiųjų. O yra valstybių, kur kunigams visiškai draudžiama gyventi, kitose vienas kunigas teleidžiamas 30,000 tikinčiųjų. Geriau yra Meksikos mieste, Oaxacoje, Puebloje, Cuernavaioje ir Taxacoje. Turistui tenka matyti nemaža kunigų; reikia žinoti, kad daugumas jų yra "nelegalūs", ir jie kiekvieną momentą gali laukti arešto. Meksikos kunigai užtat naudojami teisę laikyti per dieną po kelias mišias.

Kunigų seminarijos visiškai uždraustos; šiuo atžvilgiu įstatymas jokių sušvelninimų nepripažįsta, ir įtartinuose butuose nuolatos vyksta kratos. Būsimieji kunigai ruošiami specialioje kunigų seminarijoje, kuri yra Jungtinėse Valstybėse. Yra seminarijų ir pačioje Meksikoje; suprantama, jos yra slaptos; mokslas jose trunka 2-3 metus. O tačiau kandidatų netrūksta, ir kunigai, tokiu būdu paruošiami, yra tikrai rinktiniai kuni-

gai, nes jie iš anksto žino, koki skurdų ir vargingą gyvenimą jiems teks gyventi.

Sunkumai nepalaužė Meksikos katalikų Bažnyčios; priešingai, Bažnyčia yra žymiai sutvirtėjusi iš vidaus. Yra susiformavęs apaštalių branduolys, kuris galėtų sukelti Meksikoje tokią revoliuciją, kokios ten niekada dar nėra buvę; bet ne tas jiems rūpi. Jų organizacijai vadovauja vyskupai. Tų apaštalių cilėse nėra nei politikierių, nei vadinamųjų "revolverininkų". Jie ruošia mokytojus, kurie veikia prieš ateistinę vadinamąją akeiją. Jie leidžia religiniais klausimais brošiūras, organizuoja studijų klubus, kuriuose nagrinėjami religiniai klausimai ir svarstomos bedievių doktrinos. Popiežių enciklikos — tai jų veikimo pagrindas. Tie kuklūs Katalikiškosios Akeijos veikėjai yra giedresnės ateities laidas.

Tau, o Jėzau

Tiktai Tau, O Jėzau,
Žvaigždė nuostabi,
Duodu širdį, sielą —
Tebūn jie tavi!

Tiktai Tau, O Jėzau,
Atviras visai;
Tavyj, Mielas Jėzau,
Vien laimės garsai.

Tiktai Tau, O Jėzau,
Manoji širdis,
O Meile, o Jėzau,
Vien Tavyj viltis!

Tiktai Tau, O Jėzau,
Save paaukoju,
Pasaulį apleidau,
Tavimi alsuoju...

F. Š.

Mokslo Vyrai Kalba

Prieš kiek laiko mirė vienas iš žymiausių naujų laikų mokslininkų, kurio vardas yra išgarsėjęs visame mokslo žmonių pasaulyje. Tai buvo Oksfordo universiteto profesorius — fizikas Ernestas Rutheford of Nelson. Jo mokslieji tyrinėjimai jau 1908 metais užtarnavo jam garsiąją Nobelio premiją. 1919 metais šis mokslininkas atskleidė visai netikėtas ir naujas mokslo sritis apie smulkesnių medžiagos dalelių — atomų sudėtį. Su šiuo laimėjimu profesorius jau tuomet nustebino visą pasaulį, moksliskai įrodydamas, jog netrukus turėsia būt galima iš anglies pasigaminti deimantų, iš kitų metalų — auksą, o saulės spinduliai galėsia įsukti nevieną motorą ir duoti jėgos garlaiviams, traukiniams ir t. t. Bet apie jo mokslo vaisius tegu kalba gamtininkai, o mums įdomu sužinoti, ką šis didysis mokslo atstovas galvojo apie tikėjimą. O gi apie tai jis pats atsako šitaip: "Tikras mokslininkas negali abejoti apie Dievo buvimą. Tai yra visiškai klaidinga nuomonė, kuri yra daugelio žmonių tarpe išplitusi jog mokslininkas, kuris tik giliau išvelgia į gamtos paslaptis, turįs būti bedievis. Tuo tarpu iš tikrųjų yra visai priešingai! Mūsų mokslas atveda mus arčiau prie Dievo. Mokslas tik padidina mūsų pagarbą tai neišmatuojamai Visagalybei, prieš kurią turi nusilenkti net tokie mūsų darbai, kurie galėtų mums atrodyti milžiniškai dideli".

Saugokimės Komunistiškų Raštų

IŠGANYTOJAS kartą atvirai papasakojo savo mokiniams prilyginimą apie tai, kaip vienas piktas žmogus nakties metu sėjo kūkalius į svetimą lauką. Tokių kaimynų pasitaiko dabartiniams laikais gal dar daugiau negu Kristaus gadyneje.

Štai pavyzdys. Bolševikai žino, kad daugelis valstybių jokių būdu nenorės įsileisti tokio žiauraus komunizmo, koks pasirodė Rusijoje, Meksikoje, ar šių dienų nacių Vokietijoje. Bet sykiu jie gerai mato, kad ir į šiuos kraštus nesunku įsibrauti, skleidžiant iš pradžių tik vienas bedievybės mintis.

Su bedieviškais raštais juk prasidėjo didžioji Prancūzų revoliucija 1789 metais. Tik netikėjimas prirengė kelius ir Rusų revoliucijai. Todėl ir bedieviai, mūnėdami 20 sukaktį nuo revoliucijos pradžios Rusijoje, visus 1938 metus nutarė padaryti didžiausiais bedieviškos propagandos metais. Visoje Rusijoje per tuos metus jie pasiryžo surasti vieną milijoną naujų kovojančių bedievių. Maskvoje nori jie pasistatyti dar vieną milžinišką radio stotį, kuri atsiėis apie 18 mil. rublių. Ši stotis bus skirta vien tik bedievybės mintims skleisti visoje Europoje. Be to, jie kviečia visas pasaulio radio stotis, kurios tik yra bedievių įtakoje, per šiuos metus padvigubinti savo pastangas kovai prieš tikėjiną.

Jau 1936 metais jie išleido Rusijoje 4 milijonus bedieviškų knygų. 1937 metais tų knygų leidimas buvo trigubai didesnis. O jau 1938 metais jie yra nutarę statyti nepaprasto didumo spaustuvę, kurioje būtų leidžiamos knygos viso-

mis svarbiausiomis pasaulio kalbomis. Didžiausias jų dėmesys bus siąs nukreiptas į Lenkiją, Lietuvą, Rumuniją, Vengriją ir kitas šalis. Tik vienai Lenkijai yra paskirtos septynios spaustuvės, kurios jau dabar be paliovos leidžia bedieviškas knygas lenkų katalikams.

1939 m. vasarą Rusijos bedieviai norėjo surengti Briuselyje viso pasaulio bedievių kongresą. Tam jie buvo paskyrę net 200,000 rublių pinigų. Tačiau Belgijos katalikams griežtai pasipriešinus, tokio kongreso Briuselyje jie negalėjo surengti. Dar nesėnai jie rengėsi dar didesnę kongresą sukviesti Londoną. Tai pajutę ir Anglijos tikintieji sujudo.

Laikas būtų ir mums padaryti budėjimo, maldos ir didžiausio apaštališko pasiaukojimo žygius, kad ir mums besnaudžiant neateitų piktos sėklos skleidėjai ir nepasėtų tokių kūkalių, kurie vėliau gali atnešti kruvinų nelaimių, kurių jau susilaukė Rusija, Ispanija ir Meksika. Visų daugiausia dėmesio reiktų nukreipti į katalikiškosios spaudos platinimą, nes tai yra galingiausias šių laikų patrankos ir moderniškausi tankai prieš visus netikėjimo užpuolimus.

“KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS”

Marijonų Bendradarbių Savaitinis laikraštis.

Marijonų Bendr. mokestis ir

“Laivas” metams — \$3.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c

Vien laikraščio “Laivo” pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

Marijonas Kalbasi Su Negru Vyskupu

(Iš Londono rašo K. Zanys, M.I.C.)

GERAI katalikai atsimena, kad 1939 m. per Kristaus Karaliaus šventę Šv. Tėvas Pijus XII išventino 12 naujų vyskupų. Kiekvienas jų buvo atskiros tautos arba rasės. Tai simbolis dvylikos amžių apaštalių.

Štai pora mėnesių atgal anglų katalikų ir nekatalikų spaudoje pasirodo lyg sensacija, kad vienas iš tų vyskupų atvyko į Londoną. Ir tai negras, pats pirmasis negrų vyskupas J. Kiwanuka. Laikraščiuose pasirodo jo atvaizdas.

Taip vieną popietę aplankau Franciso Tucker bažnytinių daiktų krautuvę. Besideriant su kūdu angliu dėl žvakių kainos, krautvėn įeina negras. Juodukas, kaip nudažytas.

Negrų Londoną pakankamai. Visose gatvėse jų sutiksi. Tad ir dabar, nekreipdamas ypatingo dėmesio pamaniau kad tai eilinis negras, įėjusio kunigo tarnas. Daug dėmesio nekreipė nė krautuvės tarnautojai.

Tik staiga ant negro rankos kažkas sužvilga. Žiūriu — vyskupišką žiedą. Permetu akimis negrą nuo kojų iki galvos ir pamatau, kad jis apsvilkęs kunigiška suta. Man jo veidas jau atrodė matytas.

Svečias pastebi, kad aš į jį dėmesingai žiūriu. Jis atsisuka ir nusišypso. Palenkiu galvą. Jis nusiima skrybelę, ir dabar visos mano abejonės dingsta: jo viršugalvio garbiniuotus plaukus dengia vyskupiška pijušė — kepuraitė. Tai juodasis vyskupas Kiwanuka.

Drąsiai prieinu ir paklaupęs bučiuoju jo žiedą, lotyniškai tardamas:

“Malonu Jūsų Ekscelenciją matyti”.

“Ar tu angliškai nekaldi?” klausia jis manęs angliškai.

“Ne”.

“Tai gal prancūziškai ”

“Taip.”

“Tai kokios tautos?” ima jis mane klausinėti.

“Aš lietuvis”.

“Lietuvis?” Ir vyskupas susimąsto, lyg norėdamas prisiminti, kur ta Lietuva yra. Dėja, jam nepasisekė ir jis paklausė:

“Kurioje Europos dalyje?”

“Viena iš Bastijos valstybių”, atsakiau.

“Ahā. Dabar atsimenu. Ten jūsų tauta yra vienintėlė katalikų tauta?”

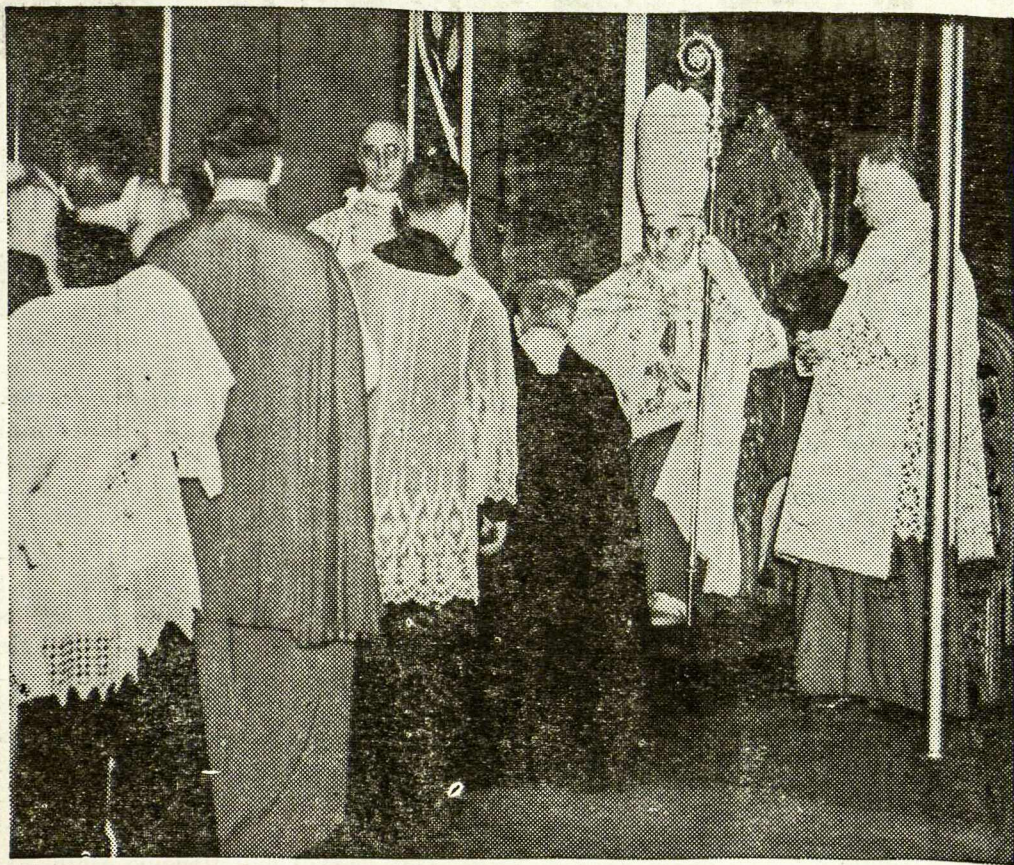
“Taip, Ekscelencija”.

Širdyje labai nudžiugau. Nenuostabu, kad Pietų Afrikos gyventojas gali užmiršti, kur yra Lietuva, bet svarbu tai, kad jis žino gražiausią Lietuvos apibūdinimą: ji yra katalikiška. Kokia garbė lietuviams!

Vyskupas manęs dar paklausinėja apie mano pareigas ir ar daug esama lietuvių. Jis man palinki laimingai dirbuotis. Atsiveikindamas pats paduoda ranką ir lotyniškai taria:

“Vale!”

Bučiuoju jo žiedą, džiaugdamašis, kad turėjau progos ne tik pamatyti, bet ir pasikalbėti su nauja pasaulio garsenybe: vienintėliu pasaulyje juodu vyskupu, paties Šv. Tėvo išventintu, vienu iš dvy-

Naujasis Milwaukee arkivyskupas Moses Kiley laimina savo kunigus.

likos šių laikų apaštalių.

Vyskupas J. Kiwanuka vidutinio ūgio, gražaus apskrito veido, iš kurio matyt, kad jis dar gana jaunas; elgesyje labai rimtas, bet ir nepaprastai malonus.

Jis nusipirko stiklinių žvakėms gautvėlių, kad taip greitai žvakės nesudegtų. Pirkdamas nusišypsokęs tarė:

— Pas mus sau'ė truputį karštesnė...

Tikrai! Jo veido spalva tai geriausiai įrodo...

Mintys

Niekais nueina sumanymai kame nėra pasitarimo; kame gi daug patarėjų, jie sustiprėja. Pat. 15, 22.

Palaimintas teesie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas, kuris mus paguodžia kiekviename mūsų sielvarte. 2 Kor. 1, 3-4.

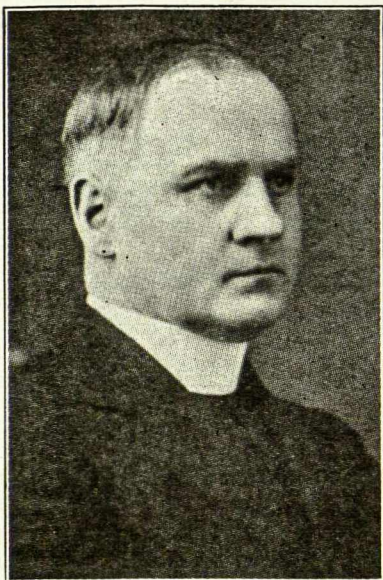
Neužsitikėk draugais ir giminėmis ir neatidėliok ateinančiam laikui tavo išganymo; nes greičiau žmėnės tave užmirš, negu tu manai.

1085295

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Pirmoji Lietuvių Bažnyčia Argentinoje

Argentinos misijonierius, kun. J. Jakaitis, M. I. C., kuris dabar lietuvių parapijose renka aukas pirmajai lietuvių bažnyčiai Argentinoje.

AMERIKOS lietuviai sužinoję, kad Argentinoje esama apie trisdešimts penki tūkstančiai lietuvių gyvenančių labai dideliame varge, ir kad jie nepajėgia pasistatyti nei vienos bažnyčios ir net negali išlaikyti sau kunigų, sukruito savo tautiečių gelbėti, įprašdami marijonų misijonierių tenai apsigyventi ir finansiškai remdami sumanymą pastatyti nedidelę misijų bažnyčią. Daugiausia tam tikslui darbavosi pralotas M. L. Krušas ir kun. J. Paškauskas, kuriuodu atlankė Argentinos lietuvius ir vietoje patyrė jų skaudžią būklę.

Keturių misijonierių kelionės išlaidų padengimui (vien tik laivakortė turistinė nuo New Yorko į Argentiną kainuoja pustučio šimto dol.), sekantieji Chicago klebonai, sudėjo po \$300: pralotas M. L. Krušas, kun. Jurgis Paškauskas, kun. J. Vaičiūnas, kun. A. Baltutis; vyskupas William O' Brien paaukojo \$600. Be to Amerikos lietuviai kunigai savo metiniame seime nutarė parėmimui atidarytos marijonų misijos Argentinoje padaryti savo parapijose rinkliavą.

Nuvykę misijonieriai į Argentiną, rado tikrai daug lietuvių, bet jie neturėjo nei vienos bažnyčios ir nerado tenai nei vieno lietuvių kunigo. Vietos lietuvių medžiaginė būklė buvo taip sunki, kad jie negalėjo duoti nei paprasčiausio užlaikymo atvykusiems misijonieriams. Per daugel metų mūsų ateiviai išbuvę Argentinoje be pastoviai gyvenančių dvasios vadų gyvenančių dvasios vadų ir be lietuviškų bažnyčių, jų daugelis taip toli nutolo nuo tikėjimo, kad žymi dalis virto tikėjimo priešais.

Nepaisant sunkios būklės, marijonų misijonieriai nusprendė pasilikti Argentinoje, laikinai gaudami prieglaudą prie vietos ispanų katalikų. Tačiau, neturint savos bažnyčios, o vietos lietuviams negalint jos pasistatyti, vienas misijonierių, kun. Jakaitis, grįžo į Ameriką prašyti šios šalies lietuvių pagalbėti savo tautiečiams pastatyti nedidelę bažnytėlę Argentinoje.

Lig šiol rinkliava pirmajai lietuvių bažnyčiai Argentinoje buvo

padaryta sekančiose lietuvių parapijose Amerikoje: Chicagos visose lietuvių parapijose išėmus Marquette Park ir South Chicago, Cicero, Rockford, Waukegan, Kenosha, Racine, St. Louis, Rochester, N. Y., Amsterdam, Westfield, Mass., Athol, Worcester (tiktai Šv. Kazimiero parapijoje), Cambridge, Boston, Brockton, New Britain, Conn., Ansonia, Providence, R. I., Girardville, Mahanoy City. — Visose tose parapijose aukas rinko Argentinos lietuvių misijonierių vyresnysis kun. Jakaitis, ir kai kur jį pavadavo kitas marijonas — kun. Bronius Vitkus.

Artimoje ateityje kun. Jakaitis dar rinks Argentinos lietuvių bažnyčiai aukas sekančiose lietuvių parapijose:

Shenandoah — kov. 31 d.

Philadelphia. Šv. Andriejaus parap. — geg. 19 d.

Philadelphia, Šv. Jurgio parap. — geg. 26 d.

Brooklyn, Karalienės Angelų parap. — bal. 14 d.

Brooklyn, Apreiškimo Švč. Marijos parap. — bal. 28 d.

Brooklyn, Šv. Jurgio parap. — geg. 5 d.

Maspeth — bal. 21 d.

Elizabeth — geg. 12 d.

Bendrai, aukų rinkimas eina menkokai, kadangi pačių amerikiečių ekonominė padėtis nėra labai tvirta. Taip jau ne visiems parapijiečiams ir jų klebonams baisi Argentinos lietuvių religinė ir ekonominė padėtis yra suprantama... nors apie tai mūsų spaudoje buvo jau keletą kartų aiškinta.

Kun. Jonas J. Jakaitis jau virš pusės metų pašventė aukų rinkimui Argentinos lietuvių bažnyčiai, bet jo tiesioginės pareigos,

kaipo misijonierių vyresniojo Argentinoje, jį verčia dar šią vasarą ten grįžti. Tačiau bažnyčios statybai nei trečios dalies dar nesurinkta reikalingos sumos. Todėl klebonai, kurių parapijose Argentinos lietuvių misijai dar kolektos nebuvo, yra prašomi patys tą rinkliavą padaryti.

Visas aukas skirtas statybai pirmosios lietuvių bažnyčios Argentinoje galima siųsti adresu: **Marian Fathers Mission, Marianapolis, College, Thompson, Conn.** arba pasiųsti tiesiog į Argentiną adresu: **Padres Marianos, Bno. Rivadavia, 2199, Valentin Alsina, Avall, Buenos Aires, Argentina.**

Visiems amerikiečiams, klebonams ir jų parapijiečiams, nuosirdžiai argentiniečius remiant, veikia iškiltų pirmoji lietuvių bažnyčia Argentinoje. Atjauskime visi savo tautiečių argentiniečių skaudžią būklę, gyvenančių po 15 ir daugiau metų be sakramentų, be savos bažnyčios, su visomis iš to liūdnomis pasekomis. Jei mes Amerikos lietuviai jų nepasigailėtume, kurie esame laimingiausiame krašte viso pasaulio, tai kas tais vargšais susirūpins?

Ne numirėliai garbina tave, Viešpatie, ir ne tie, kurie žengia į mirusiųjų buveinę. Bet mes, kurie esame gyvi, šloviname Viešpatį nuo dabar ir per amžius. Ps. 113.

Broliai: džiaukitės Viešpatyje visuomet, vėl sakau, džiaukitės! Jūsų kuklumas tebūna žinomas visiems žmonėms; Viešpats yra arti. Pilyp. 4, 4-5.

“Kuriuos pamilo, ligi galo pamylėjo juos”.

KLAUSYMAI IR ATSAKYMAI

Ar būtų vertingesnė novena jeigu kas prieš kalbėdamas maldas uždegtų bažnyčioje ir žvakutę, ne-gu kad kas kalbėtų vien tiktai maldeles?

Nėra tokio daikto, ar tai būtų darbas, veiksmai ar kitas dalykas, kuris neabėjotinai užtikrintų mums to ko maldose prašome. Aplankymai Švč. Sakramento, žva-kučių ar lempučių deginimas, iš-maldos ar kitu veiksmai atliekami ypatingi būdu pagerbti Viešpatį Dievą, yra geri darbai kuriuos mes Dievui aukojame sykiu su no-venos maldomis, ir tokiu būdu ti-kinės, jog Viešpats Dievas ma-oniai priims šiuos mūsų gerus dar-bus, ypač tai kokia intencija mes juos atliekame. Šie geri darbai padeda mumyse sukelti giesnį ir tinkamesnį susitelkimą bei nuotai-ką, kuri savo keliu padeda mums vis su didesne nauda atlikti nove-ną. Kaip su kiekvienu darbu, juo geriau mes jam prisiruošime, juo geriau jis pasiseks; taip ir su mal-da, juo geriau susitelksime, juo vertingesnė ji bus. Tačiau joki-u būdu mes negalime sau užtikrinti, kad visi šie dievotumo būdai jau be mažiausios abėjonės atneš mums to ko prašome.

Sykį pasižadėjau prisidėti savo maldomis prie dvasinės puokšte-lės, bet kažkaip jų neatkalbėjau. Ar tai mirtina nuodėmė? Ar pr- vėlu šias maldas sukalbėti pav. ke-letą mėnesių po to kai pasižadė-jau šias maldas atkalbėti?

Mes, pasižadėdami savo ma'do-mis prisidėti prie dvasinės puokš-tės, nesusivaržome po mirtina nuo-

dėmė jas atkalbėti; todėl, jeigu pasitaikyti kam nors šių maldų vėliau nesukalbėti, atrodo, jog tai nebūtų tiesiog mirtina nuodėmė. Tačiau, kaip ir su kitais dalykais, privalome būti ištikimi savo pa-žadams. Jei pažadėjome kuriam tikslui maldų, turėtume prie pir-mos progos jas atkalbėti, nors ga-lime jas atkalbėti ir vėliau, kad ir po kelių mėnesių ar, jeigu reika-las, ir po kelių metų.

Ar yra bloga klausytis komedi-jantų teatre (ar per radio), kurie krečia nešvarius juokus?

Būtų nuodėmė eiti į teatrą (ar-ba klausytis radio programų) jei-gu tikrai žinotume, jog dėl juokų, dainų, šokių ar panašiai būsime tikrai gundome prieš skaistybę. Taip pat, jeigu tikrai žinotume ar pastebėtume, jog visas veikalas bus nešvarus, turėtume išeiti. Bet jeigu pasitaikytų, kad nešvarūs juokai visai netikėtai įterpiami, arba kad nevisas veikalas, bet viena ar kita dalis netinkama, ro-dos nebūtų griežtos pareigos išeiti. Reikia žiūrėti, kad niekad ne-plotume ir kiek galima prisilaiky-tume juokėsi dėl nešvarių juokų, nes tokiu būdu mes užgirtume to-kį elgėsi. Bendrai, menkos vertės veikalų ar tai teatre ar per radio ar kitur reikia nelankyti ir ne-klausyti.

Kodėl tariant krikšto formos žo-džius "krikštiju tave vardan Tė-vo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios" nepridedama žodis "Amen"?

Žodis "Amen" paprastai deda-mas maldos pabaigoje, o minėti žodžiai prie krikšto nėra tikroje prasmėje malda.

NUOTRUPOS

Dvidešimts Amžiaus Tarcizijus

Ką katalikai šiais laikais daro, kada visai gaudomi jų kunigai, įkalinami, ar net bedievių valdininkų gaujos persekijuojami ir žudomi? Šiam klausimui dalinai atsako Meksikoje neseniai įvykęs įdomus nuotykis.

Vienoje apielinkėje, kur kunigai valdžios agentų buvo išvaikyti, tikintieji norėjo Didįjį Ketvirtadienį savo bažnytėlėje turėti jau nuo senų laikų įprastas pamaldas ir iškilmes. Parinko jie vieną dešimtį metų berniuką, aprenkę jį baltutėliais drabužiais; baltais batais, kojine, kelnėm ir apsiautu, ir keleta apsiginklavusių vyrų berniuką automobiliu nusivežė į Jungtines Valstybes. Ten vienas parapijos kunigas berniukui įdavė liunetoje Švč. Sakramentą, ir šis sargų lydymas, savo brangų turtą nugabeno į minėtą Meksikos miestelio bažnytėlę, kuri tuotarpu pilnutėliai prisigrūdo žmonėmis. Berniukas žengė prie gėlės ir šviesose paskendusio altoriaus ir ten pastatė Švenčiausiąjį. Du partarnautojai kodylu Švenčiausiąjį pasmilkino, ir žmonės, be kunigo ir be gayntojo, giedojo, garbino, ir karštai meldėsi ištisą dieną. Pavakaryj gi, berniukas, vėl paėmė Ostiją ir vėl sargų lydymas, gražino brangųjį jam pavestą turtą į laisvą šalį.

Tikra Nelaimė

Kada Atėnus valdė trisdešimts tironų, žymus greikų išminčius ir filosofas Sokratas gavo įsakymą pagelbėti pagrobti tulą Leoną garbingą turtuolį kurį buvo suma-

nyta nužudyti ir užgrobti jo turtus. Tačiau Sokratas griežtai atsisakė prisidėti, sakydamas, "Aš noriai ir saavalingai niekaip neprisidėsiu prie tokio neteisingo ir negarbingo darbo!" "Ar manai, tamsta", iššoko supykęs vienas tironų, "kalbėti tokiu išdidžiu balsu ir išvengti bausmės?".

"Visai ne", atsiliepė Sokratas, "aš tikiuos susilaukti ir kentėti tūkstančius nelaimių, bet nė vienos tokios didelės kaip pasielgti neteisingai".

Žmonės ir Žvėrys

Sakoma, jog kada vejamas briedis, stengiasi kitų briedžių pulke pasislėpti nuo medžiotojo, anie šito neprisileidžia, bet žiūrėdami kiekvienas savo gyvybės, bado ragais ir varo šalin. Panašiai sunku ir žmogui nelaimėje ar varge rasti ištikimo, užjaučiančio prietelio.

Dviguba "Tragedija"

Tulas žydukas sykį įsimylėjo į vieno Protestonų ministerio dukterį ir prašė ministerio jos rankos. Protestonas atsakė, jog niekaip ir niekad neleisias savo dukros už netikinčio žydo. Žydukas, tačiau, nenusiminė, bet nuolat kalbino ir meldė ministerį duoti jam savo dukterį už žmoną. Tėvas pagaliau atsakė dukteriai, jóg leisias ją už žydėlio jeigu jai pasiseks žydėlį atversti. Žydas tokiam sutvarkymui pritarė, ir įsimylėjusieji ėmėsi uoliai mokytis tikybos. Lygino juodu įvairius tikėjimus, tarėsi tikybiniais klausimais, atsidėjusiai skaitė ir nagrinėjo Šv. Raštą.

Pagaliau ir jaunikaitis ir jaunuolė rado tiesą ir atsivertė — į katalikybę.

ĮVYKIAI KATALIKŲ PASAULYJE

Popiežiaus Balsas

Velykų dieną iš Šv. Petro bazilikos Romoje pasaulis girdėjo Šventojo Tėvo Pijaus XII balsą.

Jo Sventenybė trumpai, bet reikšmingai kalbėjo apie šianaieninį pasaulio padėtį ir pakartojo savo kvietimą į taiką.

Popiežiaus kalba, tai perspėjimas.

Jei karas nebus sustabdytas, visa eilė tautų bus paverstos į griuvėsius, nes išradimų genijus panaudojamas žmonių žudymui ir griovimui.

Pijus XII ir vėl pažymėjo, kad karas turi būti sustabdytas ir taika atsteigta, bet teisinga ir pastovi taika. Tautų tarpe turi būti "taika, sutikimas ir vieningumas". Santykiai tarp jų turi būti palaidomi ne prievarta ir jėga, bet "tiesa, teisingumu ir meile".

Šie Popiežiaus žodžiai begalo reikšmingi. Kaip laimingas būtų pasaulis, jei jo valdovai jų paklausytų, jei valstybių gyvenimą ir tarptautinius santykius pradėtų tvarkyti krikščioniškojo teisingumo ir meilės dėsniais.

Arkivyskupas Kiley Užėmė Sostą

Milwaukee, Wisc. kovo 28 d., įvyko retos bažnytinės iškilmės. Apaštališkas delegatas J. A. Valstybėms, JE. arkivyskupas A. G. Cicognani įsostino Milwaukee naują arkivyskupą Moses Elias Kiley buvusį Trenton, N. J., vyskupą, Arkivyskupas Kiley užėmė arkivyskupo S. Stritch vietą. Šis pastarasis nukeltas Chicagon.

Įspūdingose šio ingresso iškilmėse dalyvavo apie 48 arkivyskupai

ir vyskupai, keli abatai ir šimtai kunigų. Buvo atstovaujamos visos bažnytinės ir kai kurios pilietinės organizacijos.

Arkivyskupas Kiley čia atvyko iš vakaro. Vakar Jo Ekscelencija keletai valandų buvo sustojęs Chicagoj. Holy Cross misijos koplyčioje laikė Mišias, paskiau atlankė naują Chicagos arkivyskupą.

Jo Ekscelenciją pasitikti atvyko iš Milwaukee gausingos kunigų ir pasauliečių delegacijos.

Amerikai Paskirti Trys Vyskupai

Šventasis Tėvas Pijus XII Amerikai paskyrė tris vyskopus.

Msgr. V. Ryan, Fargo, vyskupijos generalvikaras, paskirtas Bismarck, N. D., diecezijai vyskupu.

Msgr. G. Donnelly, St. Louis arkivyskupijos kancleris, paskirtas Cela titulinium vyskupu ir auxilium vyskupu St. Louis arkivyskupui.

Rev. H. O'Brien, Hartfordo seminarijos rektorius, paskirtas Sita titulinium vyskupu ir auxilium vyskupu Hartfordo diecezijai.

Mirė šv. Teresės Sesuo

Sausio 19 d. Lizijės (Lisieux) vienuolyne mirė sesuo švč. Širdies Marija (Marija Liudvika Martenaitė), vyriausioji šv. Teresės K. J. sesuo. Ji gimusi 1860 m. vasario mėn. 22 d. būtų baigusi 80 m. amžiaus). 1886 m. ji su kita seserim Paulina įstojo į karmeličių vienuolyną Lizijės mieste. Paulina, kaip sesuo Jėzavus Agnietė ir dabar tebegyvena tame pačiame vienuolyne ir yra jo vyresnioji. Ten pat gyvena ir sesuo šv. Veido Genovaitė (Celina). Trečioji sesuo Leonė yra Aplankymo vienuolė ir

vadinasi sesuo Pranciška — Teresė.

Marija buvo tėvui patarėja (motiną anksti buvo mirusi). Jos auklėjama šventoji nugalėjo įgimtą baikštumą, kuris ją tiek vargino. Marija Teresė, e. paruošė pirmajai Komunijai ir Sutvirtinimui. Kai Teresėlė sunkiai susirgo, ji paragino kitas seseris melsti švč. Mergelę Nugalėtoją, kuri ir išgydė, nusišypsodama mažytei.

Turime dėkoti ses. Marijai, kad turime "Šie os Istoriją", tą krikščioniškosios literatūros deimanieuką. Ji, mat, patarė motinėnietei, kad klusnumo vardu įsakytų jaunesniajai seselei rašyti tuos stebuklinguosius puslapius.

Sesuo Marija apie ketverius metus sunkiai sirgo, buvo pusiau ištikta, štabo, bet visą laiką kantriai kentėjo. Kai 1937 m. liepos mėn. vienuolyne lankėsi kard. Pačelis, pavyzdingoji vienuolė prašėsi nešama savo skausmų guolyje į kapitulosa salę kartu su visomis vienuolėmis klausytis kalbos to, kuris vėliau turėjo paimti Petro sostą.

Mirties valandą ją sustiprino y patingasis šv. Tėvo palaiminimas. Apie mirtį šv. Sostui vienuolynas pranešė šiais žodžiais: "Šią naktį Marija šventa mirtimi susijungė su Terese".

Bolševikų Belaisvėj

Bolševikai pradėjo girtis, kad jiems sekasi platinti bedievybę iš Lenkijos atimtoji teritorijoje. Esą jau prirašę 50,000 žmonių prie savo bedievių sąjungos.

Bet kokias priemones bolševikai naudojo šiam bedievybės vajui?

Pirmoji vietoj, kaip pranešama, Lvoje yra įsteigtas "Bedievybės Institutas", kur auklėja ateistiško-

jo komunizmo propagandistus.

Patsai bedievybės sąjudzio vadas Jarosiavskis pasigyrė, kad iš "Sovietų Lenkijos" išsiųstų į Sibirą 3,679 kunigai. Visos mokyklos perorganizuojamos taip, kad jose sistematingai būtų skiepijama bedievybė. Bolševikų vyriausybė uždarė Jėzuitų kunigų seminariją. Uždaryti vienuolynai ir konfiskuoti jų nuosavybė. Neseniai vienas Jėzuitų kunigas buvęs sušaudytas. Daug vienuolių nežinia kur dingę. Spėjama, kad jie yra įkalinti, istremti, o kai kurie iš jų išžudyti.

Tokią tai laisvę ir demokratiją atnešė bolševikai užimtam kraštu, kuris jiems nepriklauso.

Washingtonė Įkurta Nauja Arkivyskupija

Šventajam Tėvui Pijui XII laiminant, čia įkurta nauja atskira arkivyskupija, kuriai priklausys vadinamas Columbia distriktas.

Pirmuoju arkivyskupu paskirtas Baltimorės arkivyskupas M. J. Curley, kuris podraug ir toliau valdys ir Baltimorės arkivyskupiją.

Iki šioliai Washingtonas ir Columbia distriktas priklausė Baltimorės arkivyskupijai.

Laikraščių Archyvas Vatikanė

Popiežius Pijus IV įsakęs steigti prie Vatikano laikraščių archyvą, kuriame privalo būti surinkti visi periodiniai leidiniai. Dabar tas archyvas skaitomas didžiausiu pasauly. Jame yra ne tik Italijoje išeiną laikraščiai, bet daugybė ir užsieninių. Užsieninius laikraščius peržiūrinėja vienuoliai, ir jei suranda kokį svarbesnį straipsnį, išverčia italų kalbon ir vertimą prisega prie laikraščio arba lipdo į tam tikras knygas.

1085295

4471

IŠ PIETŲ AMERIKOS

Švietimo Ministerija Pagerbė Prof. Vyt. Bacevičių

Buenos Aires miesto dienraščiai "La Razon", "La Prensa" ir "La Nacion", o taipgi visi kiti rimtieji Argentinos sostinės dienraščiai su didele pagarba suminėjo lietuvių kompozitoriaus ir pianisto prof. Vytauto Bacevičiaus vardą.

Mat Argentinos Švietimo Ministerija, per La Asociacion Argentina de Musica de Camara, kuri kas met skiria premijas labiausiai šioje šalyje pasižymintiems meno kūrėjams, Vytautui Bacevičiui įteikė Garbės Diplomą.

Pastebėtina, kad dabartiniu laiku prof. Vytautas Bacevičius kuria naują veikalą: Karo Simfonią, trijose dalyse.

Lietuvaitė Pasižymėjo

Montevideo, Salione "Ateneo Popular" per vieną koncertą solo pašoko lietuvaite našlaitė Julia Gurčinaite, kurią skaitlingą publika pagerbė griausmingais aplodismentais, o konservatorijos vadovybė pasiūlė jai teikti baleto ir muzikos meno pamokas nemokamai.

Lietuviai Artistai

Smuikininkas Bronius Norbutas su savo draugu gitaristu ir kupletistu Jonu Margeniu, kaipo artistas lituanos, septynis metus koncertavo įvairiose Pietų Amerikos respublikose. Jie griežė teatruose, mokyklose ir kultūrinių organizacijų parengimuose. Savo kelionių knygoje turi tūkstančius antspaudų ir parašų. Pasirašęs Čilės respublikos prezidentas ir keli guber-

natoriai bei mokyklų vedėjai.

Dabar jiedu išvyko į puošniausią Argentinos kurortą, Mar del Plata, kur vasaravimo metu koncertuoja.

Lietuvių Kalbos Kursai

Gruodžio mėn., 1939 m. pradėjo veikti Villa Zelinoj lietuvių kalbos kursai, kuriuos suorganizavo L. K. Bendruomenės jaunimo sekcija. Kursus lanko ypač tie, kurie neturėjo progos lankyti lietuviškos mokyklos. Lietuvių jaunimas, kuris savitarpį dažnai nelietuviškai kalbasi, turėtų prisiminti, kad mažą garbę svetimomis kalbomis kalbėti, o dudi gėda gerai savosios nemokėti.

Vienatinė Saltoje Lietuvė

Vespucio, Saltos provincijoje retai gali sutikti lietuvį, nuolat gyvenantį. Bene vienintelė lietuvaite čia yra Elena de Palacios, kuri yra ištekėjusi už aukšto valdininko Valstybiniuose Argentinos Petroleo šaltiniuose. Ji yra šiaulietė ir jau keletas metų kai į čia persikėlė su savo šeima.

Lietuviški Radio Ketvirtadieniai

Comodoro Rivadavia. Tolimos Patagonijos lietuviai pralenkė Pietų Amerikos sostinių lietuvius. Pralenkė lietuviškos dainos ir muzikos garsų siuntimo oro bangomis srity.

Dabar kiekvieną ketvirtadienį išties ketvirtį valandos skamba lietuvių melodijos iš radio stoties Comodoro Rivadavia L. U. 4.

Komodoriečiai lietuviai suaukavo plokštelių ir išsirutino tą gražią propagandą lietuvių vardui.